

3. Vapahtaja rukoilijana

Opintokokonaisuus Rukous, osa 3/8

Tämänkertaisessa kokoontumisessa perehdymme siihen, miten rukous ilmenee Vapahtajamme elämässä. Kristuksen rukouksen ymmärtäminen sellaisena, kuin hänen seuraajansa kuvaavat sen evankeliumeissa, merkitsee, että me lähestymme Herraa Jeesusta kuin palavaa pensasta. Ensin tarkkailemme häntä itseään rukoilemassa, sitten kuuntelemme, miten hän opettaa rukoilemaan, ja lopuksi opimme tietämään, kuinka hän täyttää rukoukset. Seuraavaksi esitän teille muutamia aiheeseen liittyviä kysymyksiä. Sen jälkeen kun olette vastanneet kysymykseen, luen siihen annetun vastauksen.

Kuka opasti Jeesusta rukoilemaan ja millä sanoilla Jeesus rukoili?

Neitsyt Mariasta syntynyt Jumalan Poika oppi varmasti ensimmäiset rukoukset äidiltään, joka tallensi sydämeensä Jeesuksen suuret teot ja mietiskeli niitä (Luuk. 1:49; 2:19; 2:51). Jeesus oppi rukoilemaan niillä sanoilla, joilla rukoiltiin Nasaretin synagogassa ja Jerusalemin temppelissä. Mutta hänen rukouksensa lähde on korkeammalla, mihin viittaavat Jeesuksen kaksitoistavuotiaana Jerusalemin temppelissä vanhemmilleen lausumat sanat: "Ettekö tienneet, että minun tulee olla Isän luona?" (Luuk. 2:49).

Missä tilanteissa Jeesus rukoili?

Jeesus rukoili muun muassa ennen kuin hänet kastettiin (Luuk. 3:21), kun hän kirkastui Taaborilla (Luuk. 9:28) ja ennen apostolien valintaa (Luuk. 6:12). Kristus rukoili myös ennen kuin Pietari tunnustaa hänet Messiaaksi (Luuk. 9:18–20), ja ettei Pietarin usko horjuisi koe-tuksissa (Luuk. 22:32). Hän rukoili myös ennen kuin lähti vapaaehtoisein kärsimyksiinsä (Luuk. 22:41–44).

Mitä rukouksia Evankeliumeissa kerrotaan Jeesuksen lausuneen?

Kristuksen kerrotaan lausuneen meidän kaikkien tunteman Isä meidän -rukouksen (Matt. 6:9–13, Luuk. 11:2–4), lukeneen jäähyväisrukouksen (Joh. 17:1–26) ja rukoilleen Jumalaa vapauttamaan Hänet maljasta eli tulevista kärsimyksistä (Luuk. 22:43). Hänen kerrotaan myös lausuneen kiitosrukouksen Jumalalle, kun hän tunnusti Isän (Matt. 11:25–27, Luuk. 10:21–23) ja kun hän herätti Lasaruksen kuolleista (Joh. 11:41–42). Kärsimystensä alettua Jeesus rukoili Jumalan tahdon toteutumista (Luuk. 22:42) ja anteeksiantoa surmaajilleen (Luuk. 23:34).

Missä paikoissa Jeesus rukoili?

Evankeliumissa kerrotaan Jeesuksen opettaneen rukoilemaan huoneen hiljaisuudessa (Matt. 6:6). Itse hän rukoili muiden muassa Jerusalemin temppelissä (Mark. 11:27; Apt. 22:17), yksinäisyydessä vuorella (Matt. 14:23) ja ulkona yksinäisyydessä (Mark. 1:35) sekä Getsemanen puutarhassa (Matt. 26:39). Hän siis harjoitti rukousta sekä yksin että yhdessä muiden kanssa.

Mitä asioita Jeesus kehottaa muistamaan rukouksen aikana?

Vuorisaarnassaan Jeesus panee painon *sovulle*; Tulee sopia erimielisyydet toisten kanssa, ennen kuin viemme lahjan uhrialttarille (Matt. 2:23–24). Tulee antaa sydämessämme anteeksi toisille ja rukoilla myös vihamiesten puolesta (Matt 5:44–45, 6:14–15). On rukoiltava *uskossa*, mikä merkitsee lapsenomaista kiinnittymistä Jumalaan. Tämä on meille mahdollista siksi, että Poika, jota Isä rakastaa, avaa meille pääsyn Isän luokse. Poika voi pyytää meitä etsimään ja kolkuttamaan, sillä hän itse on portti ja tie. (Matt. 7:7–11, 13–14). Jeesus opettaa myös rukoilemaan *luottavaisena*: ”Mitä ikinä te rukouksessa pyydätte, uskokaa, että olette sen jo saaneet, ja se on teidän.” (Mark. 11:24), sillä ”Kaikki on mahdollista sille joka uskoo” (Mark. 9:23). Jeesus kutsuu kääntymykseen ja uskoon, mutta myös *valvomaan*. Rukoilijan tulee odottaa tarkkaavaisena Kristusta, joka on ja joka tulee, muistaen hänen ensimmäistä nöyrää tulemistaan ihmiseksi ja odottaen hänen toista tulemistaan kunniaassa. (Mark. 13; Luuk 21:34–36)

Kenelle Vapahtajan opetuksen mukaan rukoukset tulee osoittaa?

Rukoukset osoitetaan Isä Jumalalle, Jumala Pojalle – Kristukselle ja Pyhälle Hengelle. Uskoessaan opetuslapsilleen Isälle osoitetun rukouksen salaisuuden Jeesus paljasti heille, milaista heidän ja myös meidän rukouksen tulee olla sitten, kun hän on palannut kirkastetussa ihmisyydessään Isän luokse. Tässä rukouksessa on uutta se, että rukoillaan hänen nimesseen (Joh. 14:13). Usko Kristukseen johtaa opetuslapset tuntemaan Isän, sillä Jeesus on ”tie, totuus ja elämä” (Joh. 14:6). Meidän tulee säilyttää Herran sanat ja käskyt sekä pysyä hänen kanssaan Isässä, joka Pojassaan rakastaa meitä niin, että hän pysyy meissä. Tässä uudessa liitossa varmuus rukouksemme kuulemisesta perustuu Jeesuksen rukoukseen (Joh. 14:13–14). Kun rukouksemme on yhdistynyt Jeesuksen rukoukseen, Isä antaa meille ”toisen Puolustajan, joka on kanssamme ikuisesti. Tämä puolustaja on Totuuden Henki.” (Joh. 14:16–17) Rukous Pyhässä Hengessä rukoiltuna on rakkauden yhteyttä Isän kanssa, ei ainoastaan Kristuksen kautta, vaan myös hänessä: ”Tähän asti te ette ole pyytäneet mitään minun nimessäni. Pyytäkää, niin te saatte, ja teidän ilonne on täydellinen” (Joh. 16:24).

Mitkä rukoukset Jeesus täyttää?

Jeesus kuuli ja täytti jo elämänsä aikana ahdistuneiden, sairaiden ja hädässä olevien uskon rukoukset ja Hän kuulee myös meitä tarpeissamme. Vapahtaja paransi spitaalisen miehen, joka lankesi hänen eteensä ja pyysi apua (Mark. 1:40–41). Herra kuuli synagogan esimies Jairuksen rukouksen parantaa hänen kaksitoistavuotiaan sairaan tyttärensä. Tytär ehti kuitenkin kuolla, ja Herra herätti tyttären kuolleista (Mark. 5:23, 41). Foinikialaisnaisen ruko-

uksesta Kristus paransi tämän sairaan tyttären (Mark. 7:26–30) ja kuuli ristiinnaulittuna hyvän ryövärin rukouksen (Luuk. 23:42–43).

Vapahtaja kuuli myös kärsivän, apua etsivän ihmisen sanattomat pyynnöt, kun hän paransi halvaantuneen miehen (Mark 2:5), verenvuotoa sairastaneen naisen (Mark 5:28) ja syntisen naisen (Luuk. 7: 37–38). Parantaessaan sairaita tai antaessaan syntejä anteeksi Jeesus aina vastaa uskolla lausuttuun rukoukseen: ”Mene rauhassa, uskosi on parantanut sinut.” Vapahtaja auttaa myös meitä, kun uskossa rukoilemme ja pyydämme Hänen apuaan.

Helmikuu 2016

